

הנדון: פסק הדין בבוררות בין אלוף (מיל.) אלי זעירא לאלוף (מיל.) צבי זמיר

1. אבקש להביא לידיעתך כי המשנה לנשיא בית המשפט העליון (בדימוס), השופט תיאודור אור, נתן פסק בוררות בתביעה שהגיש ראש אמ"ן לשעבר, אלוף (מיל.) אלי זעירא כנגד ראש המוסד לשעבר, אלוף (מיל.) צבי זמיר. **כבוד השופט אור דחה את התביעה שזעירא הגיש נגד זמיר**, קבע כי זעירא חשף את זהותו של סוכן בכיר שהופעל על ידי המוסד במצרים לעיתונאים ולסופרים, דחה את עדותו של זעירא כבלתי מהימנה וקיבל את עדותו של זמיר.
2. צבי זמיר יוצג על ידי עו"ד ד"ר דורי קלגסבלד ועו"ד מיכאל נאור. אלי זעירא יוצג על ידי עו"ד מיבי מוזר ועו"ד שירה בריק-חיימוביץ.
3. מדובר בתביעת דיבה שזעירא הגיש נגד זמיר על סך של מליון ש"ח, בגין דברים שזמיר אמר אודות אחריותו של זעירא למלחמת יום כיפור, ובגין כך שזמיר אמר כי זעירא הדליף לעיתונאים ולסופרים את זהותו של סוכן מודיעיני בכיר שהופעל על ידי המוסד. על פי הצעת היועץ המשפטי לממשלה, התביעה הועברה מבית משפט השלום בתל-אביב לבוררות בפני כבוד השופט אור.
4. **כבוד השופט אור קבע כי זעירא חשף לעיתונאים ולסופרים את זהותו של הסוכן. כבוד השופט אור קבע כי הדברים שזמיר אמר על זעירא בעניין זה הם אמת.** כבוד השופט אור ציין כי לזעירא היה עניין לחשוף את זהות הסוכן כדי לנסות ולבסס את התיאוריה שלו שהסוכן היה סוכן כפול שעבד עבור מצרים, ובאמצעות תיאוריה זו להטיל חלק מהאחריות למחדלי יום הכיפורים על המוסד שגייס את הסוכן (סעיף 10 לפסק הבורר).
5. כבוד השופט אור פירט מקרים שונים בהם זעירא חשף את זהות הסוכן. כבוד השופט אור קבע כי זעירא פיזר פרטים אודות הסוכן כבר במהדורה הראשונה של ספרו "מיתוס מול מציאות" משנת 1993. לאחר מכן זעירא חשף את שמו של הסוכן לעיתונאים ולסופרים, בהם רוני ברגמן וד"ר אפרים כהנא (בשנת 1999), העיתונאי האמריקאי הווארד בלוס (בשנת 2002), העיתונאי רמי טל (סעיפים 31-32 לפסק הבורר), ובעקיפין - גם לד"ר אהרון ברגמן. בשנת 2004 אלי זעירא נקב בשמו של הסוכן במפורש, בראיונות לתקשורת ובמהדורה השנייה של ספרו, ולפרסום זה יש משקל מיוחד מאחר שהוא מהווה אישור של מי שהיה ראש אמ"ן לזהותו של הסוכן (ביחס לכל הפרסומים - סעיף 46 לפסק הבורר).
6. כבוד השופט אור קבע כי לא האמין ל חלקים בעדותו של זעירא בהליך הבוררות (למשל סעיפים 19, 41 לפסק הבורר). כבוד השופט אור קבע גם כי העדויות של זעירא ועד מטעמו מעל ות חשש כבד של תאום עדויות (סעיף 38 לפסק הבורר). לעומת זאת, כבוד השופט אור קיבל את עדותו של צבי זמיר (סעיף 33 לפסק הבורר).

7. בהליך הבוררות עלה עניין נוסף. נקבע כי זמן קצר לאחר הקמת ועדת אגרנט, זעירא החל להקליט את כל השיחות במשרדו כר אש אמ"ן, לרבות בעניינים מודיעיניים רגישים. לאחר מכן, זעירא שלח קלטות אלו לתמלול בחברה אזרחית, ללא סיווג בטחוני, ועשה שימוש בתמלילי הקלטות שחלקם הגיעו לידי עיתונאים (סעיף 11 לפסק הבורר). כבוד השופט אור קבע כי ההסברים שזעירא נתן בעניין זה בהליך הבוררות היו לא מהימנים (סעיפים 41-43 לפסק הבורר).
8. פסק הבורר ניתן ביום 26 במרץ 2007, ומאז התנהלו הליכים בנוגע לאפשרות לפרסם את פסק הבורר. פסק הבורר (כפי שאושר לפרסום) מצורף למכתבי זה.
9. עוד יצוין כי זמיר לא חזר בו מהדברים שאמר בעניין אחריותו של זעירא למלחמת יום כיפור. זמיר הבהיר כי בדבריו הוא לא התכוון לכך שזעירא הטעה את הצבא ואת הממשלה בזדון, ודבריו לא התייחסו כלל למניעיו של זעירא, אלא רק לכך שלפי הידיעות שהגיעו לידי זעירא היה עליו להזהיר את הצבא והממשלה כי קיימת סבירות גבוהה שתפרוץ מלחמה (סעיף 2 לפסק הבורר).
01. סיכומו של דבר - כבוד השופט אור דחה את תביעת הדיבה שזעירא הגיש נגד זמיר, וקבע כי דברי זמיר לפיהם זעירא הדליף את זהות הסוכן לעיתונאים ולסופרים הם אמת. הבורר קבע כי זעירא ישלם לזמיר הוצאות משפט בסך 30,000 ש"ח, ובנוסף ישלם לזמיר את מלוא הסכום ששילם כשכר טרחה לבורר. בכוונת זמיר לתרום את הוצאות המשפט.